RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 153.709 van 12 januari 2006
in de zaak A. 164.145/X-12.377

In zake : Willy VOETEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ch. DAEL,
kantoor houdende te 2000 Antwerpen,
Amerikalei 122/14

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willy VOETEN op 11 juli 2005 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 mei 2005 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende verwerping van zijn beroep tegen het besluit van 21 juni 2004 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor het oprichten van een woonhuis bij een paardenfokkerij te Hoogstraten, Venneweg 18, op een perceel kadastraal bekend Sectie D, nr. 395 m;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 september 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 2005;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ch. DAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adviseur R. LANGERWERF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. Eylenbosch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in 1992 een bouwvergunning heeft verkregen voor de bouw van een paardenfokkerij; dat het bedrijf van verzoeker is ontstaan uit een afsplitsing van het aanpalend ouderlijk bedrijf; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten bij besluit van 27 juni 1994 de vergunning voor "het bouwen van een woonhuis bij een te splitsen landbouwbedrijf" heeft geweigerd; dat het door verzoeker ingestelde beroep tegen de weigeringsbeslissing op 7 april 1997 door de minister werd verworpen; dat aan verzoeker op 15 januari 2001 een voorwaardelijke vergunning werd verleend voor het exploiteren (regulariseren) van een inrichting (milieuvergunning klasse 2); dat verzoeker op 13 januari 2004 een nieuwe aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning heeft ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten voor het oprichten van een woonhuis bij de bestaande paardenfokkerij; dat de afdeling Land de aanvraag ongunstig heeft geadviseerd; dat de gemachtigde ambtenaar op 25 mei 2004 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen de gevraagde vergunning bij besluit van 21 juni 2004 heeft geweigerd; dat verzoeker op 19 juli 1994 beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen het beroep van verzoeker bij het thans bestreden besluit van 19 mei 2005 heeft verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad

van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker stelt dat hij 34 paarden in eigendom heeft, waaronder 7 kweekmerries, dat er voortdurend veulens worden geboren en dat voor de begeleiding in het bijzonder van de kweekmerries en jonge paarden "sowieso" een permanentie is vereist, dat zijn bedrijf een éénmansbedrijf is zodat deze permanentie alleen door hemzelf kan worden verricht en dat het derhalve absoluut noodzakelijk is dat hij over een volwaardig bedrijf kan beschikken;

Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat de fokkerij voor paarden van verzoeker als afsplitsing van het agrarisch bedrijf van de ouders van verzoeker is ontstaan, dat dit bedrijf een bedrijfswoning telt , dat de permanentie op de paarden bijgevolg vanuit de bestaande bedrijfswoning is te organiseren;

Overwegende dat uit de door verzoeker verstrekte gegevens blijkt dat hij reeds in 1992 een bouwvergunning heeft verkregen voor het oprichten van een paardenfokkerij; dat hij de Raad van State in het ongewisse laat over de wijze waarop hij sedertdien de volgens hem noodzakelijke permanentie ter plaatse heeft georganiseerd; dat hij evenmin de redenen uiteenzet waarom deze wijze van het organiseren van een noodzakelijke permanentie met onmiddellijke ingang niet meer zou kunnen, dermate dat een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring van de aangevochten weigeringsbeslissing onherroepelijk te laat zou komen om het door hem aangevoerde nadeel met betrekking tot de verzorging van de kweekmerries en jonge paarden te voorkomen; dat in de gegeven omstandigheden en gelet op het feit dat de betrokken paardenfokkerij blijkbaar reeds dertien jaar wordt uitgebaat zonder dat zich desbetreffend problemen hebben gesteld, verzoeker aan de hand van de door hem aangevoerde argumenten niet aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerleg-

ging van de aangevochten weigeringsbeslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf januari 2006, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**